

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 3

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 22 de enero - 22. januarja 2009

TVEGANJA KATOLIŠKE POLITIKE: DR. JANKO KRALJ

ALOJZ REBULA

Knjigo Lučke Jerman-Kralj in Tomaža Simčiča „Dr. Janko Kralj“ je v Družini pospremlilo več člankov, tako da lika tega velikega Primorca in kristjana ni treba obsežne predstavljati.

Primorec, ki je pustil ugledno službo v Ljubljani, da je šel v noči fašizma ves izgorit za slovenskega manjšinskega človeka in na 2. tržaškem procesu samopobudno rešil štiri obsojene na smrt (med njimi dr. Lava Čermelj).

Kristjan z neomajno zvestobo Cerкви, a obenem z nadprovincialno univerzalnostjo duha, vendar nedovzet za mit revolucije. Tako bi se dal morda označiti na najkrajši možni način. Če bi me kdo vprašal, naj mu, potem ko sem prebral omenjeno knjigo, iz življenja dr. Janka Kralja navedem nekaj značilnejših momentov, ki so me pretresli, bi mu navedel naslednje tri.

Prvi: njegovo zadržanje ob največjem političnem razočaranju, ki ga je doživel, ko je namreč ob arbitraži, kdo naj ima vodstvo krščansko-socialnega gibanja v primorskem zamejstvu, mogočni dr. Anton Korošec to vodstvo izročil bolj prekanjenemu in beograjskemu dvoru bližjemu dr. Besednjaku.

Tiste dni se je Kraljeva žena Anica neko noč zbudila in opazila, da moža ni bilo ob njej. Tudi v stanovanju ga ni bilo. Stekla je na ulico proti Soči in našla moža, ko je slonel ob ograji nad reko. Kar ji je rekel, to bi bil težko rekel Besednjak in morda tudi Korošec: „Naše kraljestvo ni od tega sveta.“ Besede, v katerih je ves krščanski format tega politika.

Drugi moment iz njegovega življenja: obisk dr. Kralja v Ljubljani v razžarjenem letu 1942. Na Tromostovju se je srečal s prijateljem Edvardom Kocbekom, zasvojenim od mita „koalicijske“ Osvobodilne fronte. Ni si težko predstavljati pomenka med Realnostjo in Sanjo. Kralj se je vrnil nesrečen.

Tretji moment: leto 1944 v Rimu, kamor se je bil umaknil, zasledovan od Nemcev in obsojen na smrt od OF. V stikih na vse strani je skušal rešiti, kar se je od Primorja rešiti dalo, potem ko je Stalin že bil obljubil Trst Togliattiju. Takrat je Kralj, dotlej več kot stooštoten Jugoslovan kakor vsi Primorci, na nekem posvetovanju preroško izrekel besedo o „svobodni Sloveniji“.

„Zdi se mi, da se Slovenci ne zavedate, koga ste izgubili,“ je rekel neki tuj diplomat dr. Komarju kmalu po Kraljevi smrti. Kako naj bi se tega zavedala v glavnem partijsko uglasena slovenska zgodovina? Zato se veličine dr. Kralja morajo tem bolj zavedati slovenski kristjani. In kakšnemu poskusu mazanja njegovega imena vreči v zobe pismo prefekta Tienga notranjemu ministertvu v Rim, kjer je zapisano: „Kralj je ostal neomajen nasprotnik države in nepopustljiv nasprotnik fašističnega režima.“

(Po Družini)

„Rokometna“ rešitev spora s Hrvaško?

Hrvaški premier Ivo Sanader bo v prihodnjih dneh poslal vabilo slovenskemu kolegu Borutu Pahorju na ogled rokometne tekme na svetovnem prvenstvu na Hrvaškem, so sporočili iz Zagreba. Iz Pahorjevega kabineta pa so medtem obvestili, da bodo pred odločitvijo počakali na uradno vabilo iz Zagreba. „V kabinetu predsednika vlade menimo, da je dialog vedno koristen, pred samo odločitvijo pa moramo počakati vsaj na uradno obvestilo hrvaške strani,“ so sporočili.

Hrvaška ima na sporedu še dve tekmi, preden bo jasno, ali se bo uvrstila v drugi krog tekmovanj najboljših svetovnih rokometnih reprezentanc. Omenjena „rokometna diplomacija“ bo lahko odprla pot tudi za uradno srečanje Sanaderja in Pahorja, na katerem bi se pogovarjala o umiku slovenske blokade hrvaških pogajanj z EU ter odpiranju možnosti za urejanje mejnega spora, ocenjuje časnik Vjesnik.

Očividno obe strani skušata premostiti zaplet, ki je nastal vsled dejanske slovenske blokade hrvaškemu približevanju Natu in Evropski Uniji. Temu skuša pomagati

predvsem češka vlada, ki v tem obdobju predseduje Evropi. Na plenarnem zasedanju v Strasbourgu je češki predsednik vlade Mirek Topolánek predstavil prednostne naloge in delovni program šestmesečnega predsedovanja Češke Svetu EU.

V razpravi je nastopil tudi vodja slovenske delegacije v Evropski ljudski stranki - Evropskih demokratih (EPP-ED) dr. Mihael Brejc (SDS). Njegov boseg je osvetlil srčiko problema. Takole Brejc:

„Češko predsedstvo je izrazilo pripravljenost, da posreduje v zastoju pogajanj pri vstopu Hrvaške v EU. Dovolite mi, gospod predsednik, da Vas pri tem spomnim, da mora vsaka kandidatka predložiti verodostojne dokumente. Če dokumenti niso verodostojni, jo je treba na to opozoriti.“

Hrvaška je v zemljevidih vrisala mejo, ki pa je sporna. V dokumentih ni navedla, da je ta in ta del meje sporen, ampak je preprosto vrisala mejo tako, kot jo sama vidi. Tak dokument seveda ne more biti verodostojen, ker pač zadeva spor med dvema državama, ki se bo reševal na drugem mestu. To je bilateralni spor med dvema državama, sicer prijateljskima drža-

vama, z odličnim sodelovanjem, a vendarle spor, ki ga bomo nekje drugje reševali. Torej, želel bi na to opozoriti, da ne gre za kaprico Slovenije, ko opozarja, da dokumenti Hrvaške niso verodostojni, ampak gre za dolžnost držav članic, da opozorijo kandidatko, da mora predložiti dokumente, ki ustrezajo standardom EU.

In kakšna je možna rešitev? Veliko predlogov je že bilo, jaz verjamem, da bo češko predsedstvo poskušalo prav tako poiskati ustrezen predlog, morda je rešitev ta, da Hrvaška predloži sklep vlade in parlamenta v katerem jasno piše, da so te meje orientacijske, provizorične, ... da jasno pove, da meje še niso določene. Na ta način bi po mojem mnenju počasi prišli naprej in omogočili, da bi Hrvaška čim prej vstopila v EU, kar je tudi interes Slovenije.“

Dober znak na poti k zblizevanju je tudi imenovanje novega hrvaškega veleposlanika. Odbor hrvaškega sabora za zunanjo politiko je namreč v torej 20. prižgal zeleno luč za imenovanje Svetlana Berkoviča za novega veleposlanika Hrvaške v Sloveniji.

Čestitke ob 60. obletnici

Med številnimi čestitkami, ki smo jih prejeli ob naši 60-letnici, je tudi pismo predsednika Komisije Državnega zbora Republike Slovenije. Objavljamo ga v celoti:

Ljubljana, 1. decembra 2008

Gospa Alenka Jenko Godec, predsednica Zedinjene Slovenije
Gospod Tone Mizerit, urednik tednika Svobodna Slovenija

Spoštovana gospa Godec,
Spoštovani gospod Mizerit,

v imenu članov Komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu in v svojem imenu Vam čestitam ob 60. obletnici društva Zedinjena Slovenija in tednika Svobodne Slovenije.

Slovenske emigrante je pred 60 leti sprejela Argentina. Prepričan sem, da boste še naprej s svojim delom prispevali k družbenemu, socialnemu in kulturnemu razvoju Slovencev v Argentini in Vam pri tem želim še veliko uspehov tudi v prihodnosti.

V upanju na skorajšnje srečanje Vas lepo pozdravljam,

Miro Petek
predsednik Komisije

Pahor z Janšo

Premier Borut Pahor se je v ponedeljek sestal s predsednikom SDS Janezom Janšo, s katerim sta govorila o Janševem predlogu partnerstva za razvoj. Pahor meni, da pri tem ne gre le za premagovanje krize, ampak za nadaljnje razvojne zasnove. Po njegovih napovedih naj bi se naslednji teden sestali vsi predsedniki parlamentarnih strank.

Za Pahorja je partnerstvo sicer treba postaviti v okvir tega, čemur sam pravi „nova razvojna paradigma“. Janševa pobuda je po Pahorjevih besedah vzajemna, koalicija pa se je na zadnjem vrhu o njej načeloma strinjala, da je koristna.

Sicer sta se z Janšo po Pahorjevih besedah med drugim pogovarjala tudi o zakonu o žrtvah vojnega nasilja. „Gre tudi za simbolno vprašanje, še vedno obremenjeno s celo vrsto dilem, ki jih bomo poskušali presekat,“ je ocenil Pahor, ki je opozoril še na potrebo po vzpostavitvi družbene atmosfere, potrebne za premagovanje problemov, „ki se zgoščajo“.

Seveda to približevanje ni všeč vsem v vladi. Povezovanje različnih političnih opcij, ki so mu v stranki Zares „načelno naklonjeni“, je lahko nevarno in škodljivo, če se uporablja nekritično, je v tork 20. na novinarski konferenci dejal predsednik Zaresa Gregor Golobič. Partnerstva 2+10 po njegovih besedah ne bo, v stranki pa podpirajo sodelovanje v iskanju ukrepov za izhod iz finančne krize.

Svetovno srečanje družin

Od torika, 13. januarja, do nedelje, 18. januarja 2009, je v Mehiki potekalo 6. svetovno srečanje družin. V imenu Slovenske škofovske konference se ga je udeležil novomeški škof Andrej Glavan kot predsednik Medškofijskega odbora za družino, ki deluje pri Slovenskem pastoralnem svetu.

Srečanje pod delovnim naslovom *Družina, oblikovalka človeških in krščanskih vrednot* je potekalo v obliki teološko-pastoralnih simpozijev in bogoslužnega praznovanja. Druženje je bilo v prvi vrsti namenjeno poglobitvi položaja družine v različnih okoljih, na okroglih mizah pa je potekala izmenjava izkušenj, kar bo pripomoglo k boljšemu poznavanju in ovrednotenju družinskega življenja. Srečanje se je zaključilo s slovesno sv. mašo v baziliki Naše Gospe iz Guadalupe v Mehiki.

BERI...

- 20. OBLETNICA SMRTI DR. TINETA DEBELJAKA 2
- OTROCI SO UŽIVALI NA KOLONIJI V CORDOBI 3
- PEVSKA SOBA IN BROŠURA V SAN MARTINU 4
- TUDI NA PRISTAVI SO IMELI ZAKLJUČEK IN MIKLAVŽEVANJE 4

20 LET SMRTI DR. TINETA DEBELJAKA

Patriarh slovenske emigracijske književnosti

Že dvajset let je poteklo od tistega žalostnega trenutka, ko se je 20. januarja 1989 za vselej poslovil od nas veliki Slovenec, a za nas predvsem sodelavec in član uredniškega odbora, dr. Tine Debeljak.

Rodil se je, 27. aprila 1903 v Škofji Loki, mesto, ki ga je globoko ljubil. Njegov dom je bila starodavna mestna hiša pri Jamniku. Mama, Marija Hafner, je bila iz znane loške družine. Oče, Valentin Debeljak, pa je prišel iz hribovske vasi Na Logu v Poljanski dolini. V družini, ki je bila globoko verna, se je rodilo štirinajst otrok, doraslo jih je deset.

Po končani gimnaziji v škofovih zavodih se je vpisal na slavistiko v Ljubljani, kjer je dokončal dva semestra. Nadaljeval je študij v Pragi in v Krakovu na Poljskem. Ko se je vrnil, je nekaj časa služboval v uredništvu revije Dom in svet. Po obdobju v Črni se je leta 1934 vrnil v Ljubljano, naredil profesorski izpit in se poročil z gospo Vero Remec. Zaposlil se je v kulturnem uredništvu Slovenca in leta 1936 doktoriral. Leta 1938 je sprejel uredništvo katoliške literarne revije Dom in svet in jo uspešno vodil vse do konca, leta 1944.

Med vojno ni poslušal ukaza partije o kulturnem molku in je še povečal kulturno dejavnost v zavesti, da je knjižnje delo v tem času še bolj potrebno. 3. maja je bil sprejet v slovenski parlament, tri dni potem pa se je preko Ljubela umaknil na Koroško, odkoder je odšel v Italijo. V Buenos Airesu se je izkrcal 19. marca 1948. Tu je dobil mesto uradnika v cementni tovarni v Olavarriji. Leta 1954 je prišla iz Slovenije njegova žena gospa Vera, sin Tine ter hčerki Metka in Jožejka. Takrat se je naselil v Buenos Airesu ter si v Haedo sezidal lep dom. Tu je živel do svoje smrti.

Dr. Tine Debeljak je bil najodličnejši predstavnik slovenske politične emigracije in, kakor ga je imenoval Alojz Rebula, patriarh slovenske emigracijske književnosti.

Pesniti je začel že zelo zgodaj. Po slogu je neoromantik in ekspresionist. Njegovo najpomembnejše pesniško delo je ep „Velika črna maša za pobite Slovence“. Napisal jo je v Rimu, leta 1946. Maša je izšla kot prva leposlovna knjiga v Argentini, leta 1949, pri založbi Svobodne Slovenije pod psevdonimom Jeremija Kalin, opremljena je z lesorezi Bare

Remec. Med pesmi mi lahko omenimo še zbirko „Poljub“, posvečeno ženi in družini, besedilo za oratorij „Friderik Baraga“ (uglasbil ga je prof. Alojzij Geržič), zbirko pesmi „Mariji“; nato pa še Kyrie eleison - Slovenski veliki teden, ki je njegova zadnja pesniška zbirka.

Tudi s prozo se je dr. Debeljak ukvarjal. V Argentini je napisal vrsto krajših novel pod skupnim naslovom „Črni kamnitnik“, kjer opisuje življenje staronaseljencev, s katerimi se je srečal v Olavarriji.

Veliko kulturno nalogo je opravil dr. Debeljak kot prevajalec. Obvladal je skoraj vse slovanske jezike in iz njih prevajal najbolj predstavnika literarnega dela. Predvsem se je zanimal za poljsko literaturo, prevajal pa je tudi iz ruščine in madžarščine. Posebne omembe je vreden njegov prevod Pekla Danteeve Božanske komedije. Gotovo pa je za nas najvažnejši njegov prevod argentinske epske pesnitve Martin Fierro.

Ob prihodu v Argentino je dr. Debeljak postal kulturni referen pri Društvu Slovencev, kasneje Zedinjeni Sloveniji. Bil je soustanovitelj Balantičeve literarne družine in igralske družine Nartaja Velikonja; dalje ustanovni član Slovenskega planinskega društva in prvi urednik glasila Gore. Gotovo pa je najpomembnejše njegovo delo pri Slovenski kulturni akciji. Bil je med ustanovnimi člani, dolga leta podpredsednik, predsednik, ter urednik Glasa. Uredil je vrsto knjig in napisal študije o raznih delih, med njimi uvod v pesniške zbirke Franceta Balantiča in Hribovska. Pisal je študije in opremil izdaje knjig Kocipra, Krivca, Mavsarja in drugih. Objavljal je svoje eseje v revijah Meddobje in Vrednote. Pogosto je predaval na večerih Slovenske kulturne akcije.

Kot politik je bil je član Narodne-

ga odbora in zgodovinske Slovenske ljudske stranke. Svoje kulturne in politično-ideološke članke je objavljaval v Svobodni Sloveniji in v Zbornikih. Veliko je pisal tudi v reviji Duhovno življenje.

Poznanstvo z Ukrajinci mu je omogočilo, da je bil v Buenos Airesu ustanovljen slovenski oddelek Katedre sv. Klemenca v Rimu. Tu je za Ukrajince v špan-

ščini predaval slovanske književnosti, za Slovence pa zgodovino, slovensko in primerjalno književnost. Za nas Slovence je bil srce in duša te ustanove.

Bil je splošno aktiven v skupnosti in častni član Slomškovega doma v Ramos Mejiji in Našega doma v San Justo.

Od vsega začetka je sodeloval v uredništvu Svobodne Slovenije in pri listu delal štirideset let. Njegov sin Tine je ocenil, da je bilo uvodnikov in raznih člankov v Svobodni Sloveniji in Zbornikih okrog devetsto.

V domovini je bil ves čas komunistične diktature zamočan, dokler ni odjuga in potem osamosvojitve tudi njemu odredila mesto, ki mu pripada. Slovenija ga je spoznala. V ponatisu so izšle: Črna maša, Poljub in Balantičev venec. Njegove izbrane pesmi pa pri založbi Obzorja v Mariboru, leta 1992, pod naslovom „Čolnar iz daljav“. S to zbirko se je domovina poklonila zamočanemu pesniku.

To je le skromen oris kulturnega dela, ki ga je opravil dr. Debeljak, za kar je dobil več odlikovanj. Končno se mu je poklonila tudi domovina, ko so na njegovo rojstno hišo vzdali spominsko ploščo in v Škofji Loki pripravili simpozij, ki naj bi osvetlil njegovo duhovno podobo.

Dr. Debeljak je bil, ob vsej svoji duhovni veličini, skromen in plemenit, do konca zvest krščanskemu prepričanju in slovenstvu. Naj nam bo zgled dela in vztrajnosti.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Potovanje gospe predsednice na Kubo je obnovilo debato o argentinski zunanji politiki. Ta je ena izmed nihajočih točk, precej v skladu z običaji in navadami tudi na drugih področjih. Ni neke stalne smeri, ki bi predpostavljala narodne interese in iskala ukoreninjenje države v mednarodni skupnosti.

Priložnost in način. Saj ima gospa Cristina vso pravico potovati, tako na Kubo, kot v Venezuelo in seveda tudi v druge države. Nerodno je, če obisk najbolj levičarskih režimov sovпада s trenutkom, ko nastopa novi predsednik Združenih ameriških držav, od katerega si tudi sedanja vlada mnogo obeta. Dejansko pri sedanjih, pa tudi pri prejšnjih, ni zaznati neke „narodne politike“. Kot da bi smatrali uspeh le, če vsilijo drugemu lastno prepričanje, ne pa da se pomejijo in pridejo do neke skupne točke, ki bo v korist enim in drugim. Tako se dogodi, da iz Menemove politike „telesnih odnosov“ prehajamo, v kratki dobi, v politike nenehne konfrontacije. Ni čudno, da zgubljamo položaje drugega za drugim in bo preteklo precej časa, preden se bomo vrnil v normalen tok.

Nebo se usmili ... vlada se ne. Deželo namreč, kot smo že poročali, prizadeva huda suša. Prav te dni sta dve provinci oklicali stanje skrajne nuje: Entre Rios in Chaco. Velik del pridelka je uničen, tisoče glav govedu umira, v vladi pa še vedno debatirajo, kako usmeriti pomoč. Od osebnih in polemičnih potez, ki sučejo pomoč po ideološki simpatiji (Guillermo Moreno), da poizkusov resnega posega, se ne morejo zediniti. Medtem kmetje organizirajo prošnje procesije, da naj se jih nebo usmili, ali pa grozijo z novimi izgredi in protesti. Te dni je prišlo do blokade devete državne ceste na višini Villa Constitución, kjer je kriza enako prizadela kmete in kovinske delavce.

Blokada se krha. Druga blokada je tista na reki Uruguay in mostu v sosednji državo. Pretekli konec tedna so imeli namen, da bi zaprli vse tri prehode. Pa v Concordiji sploh ni bilo vzdušja za kaj takega. V mestu Colón je blokado preprečila žendamerija. Na mostu v Gualaguaychú, kjer je blokada najdaljša, saj traja že dve leti, pa tudi ni več prvotnega vzdušja. Vladni pritisk, zlasti pa spoznanje prebivalstva, da tovarna Botnia mirno proizvaja papirno pasto, medtem ko oni sami trpijo škodo, napoveduje skorajšen konec te vrste protesta. Trdijo sicer, da bodo poiskali drug način. A splošen občutek je, da je boj izgubljen, zlasti še, ker razne tehnične analize do-

kazujejo, da na reki doslej ni opaziti okuženja.

Različne številke. Iz dneva v dan objavljajo nove številke o gospodarskem stanju in povišanju v preteklem letu. O inflaciji smo že poročali v prejšnji številki. Sedaj trdijo, da se je prehrana v letu 2008 podražila samo za 5,6%. Resno vprašanje je tudi, kako bodo ocenili sedanja povišanja javnih storitev in različnih davkov. Javni prevoz je poskočil nad 20%. Provinceski davki tudi pridonostastejo. Najhujše je z elektriko, saj razni računi prihajajo z neverjetnimi številkami. Protesti se kar vrstijo, a podjetje vztraja, da morajo ljudje najprej plačati, potem pa bodo ugotovili, če je kaj narobe. Dejstvo je, da je doslej vlada držala zamrznjen cene javnih storitev s subvencijami. Ker je zmanjkalo denarja, teža stroškov preide na potrošnike. Vse pa hiti, ker smo na pragu volilnega leta. Nevšečne povišice naj bodo čim bolj oddaljene od oktobra, ko bo po vsej verjetnosti datum volitev. Po drugi strani pa sindikati že govorijo o povišanju plač. Katere številke bodo upoštevali, ko bo govora o plačah? Glavni tajnik CGT, Hugo Moyano je že izjavil, da bodo upoštevali, kar govorijo „statistike gospodinj“, torej tistih, ki inflacijo najbolj trpijo.

Nenehna kampanja. Kdaj se bo pravzaprav začela volilna kampanja? Vprašanje je težko, ker dobro vemo, da je v Argentini ena stvar legalni rok, druga pa realno stanje. Bivši predsednik države in sedanji peronistične stranke Nestor Kirchner izrabi vsak javen nastop, da iz vladnih tribun govori v svojstvu političnega propagandista. Podobno držo zavzemajo ministri in tudi vsa opozicija. Lahko trdimo, da v Argentini živimo v eni sami nenehni volilni kampanji. Kar se pa tiče kandidatov, je vse preveč v zraku. Te dni so v provinci Santa Fe napovedali vrsto javnih del in opozicija že protestira, da je po sredi interes vlade, da bi tam za senatorja zmagal Carlos Reutemann. To tudi podpira napovedi možnosti, da je bivši guverner eden možnih predsedniških kandidatov Kirchnerizma v letu 2011. Težnja po enaki kandidaturi je napovedal tudi Felipe Solá. Bivši guverner province Buenos Aires in sedanji poslanec je dokončno zapustil vladne vrste in skuša stopiti na čelo opozicije. Delo ni lahko, ker je kar nekaj osebnosti s podobnimi željami. Veliko vprašanje politične prihodnosti se suče okoli dveh točk: če bo možna povezava med radikalno stranko in Eliso Carrió; in če se bosta lahko povezali ta levica in Macrijeva sredina. Doslej slabo kaže.

VTISI IZ SLOVENIJE

Vedno se kaj dogaja

(Od našega dopisnika)

Če se v slovenski skupnosti v Argentini vsak konec tedna (včasih tudi med tednom) vrstijo prireditve po Domovih, - kako se ne bi v Sloveniji! Včasih kar težko izbereš, kam bi šel.

Božični čas je še predvsem bogat. Koncertov je še pa še. Eden izmed takih je bil v Podbrezjah na predvečer tretjega svetega večera. Tam je domači pevski zbor imel koncert, letos s posebno novostjo. Njihov dirigent Janko Kozjek je na program uvrstil skladbo svojega bližnjega kolega Egija Gašperšiča. In kaj je to posebnega? Skladatelj je uporabil verze nekdanjega podbreškega soseda **Karla Mauserja**, ki jih je ta naslovil Tako lepo je na sveti večer.

Drugje so nastopili zbori iz vse občine: cerkveni, šolski, dijaški, mladinski, - pa tudi civilni, taki, ki s cerkvijo nimajo nič skupnega. Vsak zapoje po dve pesmi, na koncu pa še vsi zbori skupaj. Zanimivo in lepo se mi je zdelo, da je zbor, ki je ožigasan kot rdeč, zapel tri kolednice, stare slovenskemotive z značilno melodijo in triglasno harmonizacijo. Zraven je dodal še malo „teatra“ z zvezdo repatico in tremi kralji, in prijetno dopolnil versko glasbo z narodnim običajem.

V baročni dvorani Thurnove graščine v Radovljici koncert ni bil vezan na božično dobo, je bil pa edinstven: zbrali so se citrariji iz raznih glasbenih šol po Sloveniji in

zaigrali v orkestru. To naj bi bil prvi koncert Slovenskega citrarskega orkestra, kar je seveda zgodovinski dogodek, kot je rekla znana citrarka Cita Galič (med drugimi je bil tudi Tomaž Plahutnik).

Na koncertu je bilo slišati več zanimivih podatkov. Po vojni so citre bile na slabem glasu in nič kaj „obrajtane“. Šele pred desetimi leti so bile sprejete v nižje glasbene šole kot učni instrument. Danes učijo citre na triindvajsetih glasbenih šolah. Niso pa še prodrle v srednje in višje glasbene šole, za kar si prizadevajo profesorji citer, ki se nekako že štiri leta srečujejo in skupno načrtujejo svoje delo. Zanimivo tudi, da se je šele pred nedavnim vrnila iz Münchna prva diplomantka iz citer (drugi so splošni učitelji glasbe, ki učijo citre).

Orkester je sestavljalo okoli 55 učencev in profesorjev raznih šol, največ pa jih je bilo iz Brežic. Pričakoval sem, da bo vsaka skupina kaj zaigrala, potem bodo pa še kako skupno. A ne: orkester je orkester in vsi so igrali vse skladbe enotno, uglašeno in občuteno.

In še nekaj: citre so ljudski instrument, torej na programu ne bo drugega kot Na planincih ali pa kaka Avsenikova skladba. Napaka: citre so prisotne - z večjimi ali manjšimi spremembami - v raznih narodnih in profesorji so zbrali in priredili za koncert dela iz slovenske, tirolske, škotske, švedske, madžarske, albanske skladbe, pa tudi resno glasbo je mogoče zaigrati nanje. Vsaka po svoje zanimiva zaradi ritma, melodije ali harmonizacije.

GB

SLOVENCİ V ARGENTINI

ŠOLSKA KOLONIJA

Prekrasne počitnice v Córdoba

3. januarja se je 50 slovenskih otrok zbralo v Slovenski hiši, da se odpeljejo v Cordobske hribe, v počitniški dom dr. Rudolfa Hanželiča. Lepo jutro je pripomoglo k veselju, ki je izžarevalo iz otroških obrazov. Po skupni posvetitvi Mariji za srečno pot in počitnice, nam je g. F. Cukjati

podelil božji blagoslov. Takoj smo se zbrali po skupinah, predstavili voditelje, se poslovili od staršev, stopili na avtobus in se končno odpeljali ob 8.30 uri.

Vožnja je kar hitro potekala v zelo prijetnem vzdušju, medsebojnem razgovoru in stalnem petju. Ob tem so voditelji obujali spomine šolskih ur petja ter otroških in mladinskih festivalov. Zelo smo uživali, saj smo nehote pripravili kar triglasni koncert!

Tako so tekle ure; občudovali smo prekrasno naravo in kar naenkrat smo srečno prispeli v Córdoba. Tam sta se nam pridružila Gastón in Patricio iz Tucumana, ki sta se z lahkoto vključila v skupino. Hitro smo se uredili po spalnicah, povečerjali in šli do potočka, da bi v naravi zmolili večerno molitev pod zvezdnatim nebom. Tako nam je bilo bolj prijetno počivati.

Vsi udeleženci, vsa imena

Otroci: Bokalič Zofija, Bokalič Mikaela, Brula Matija, Golob Boris, Grohar Aleš, Groznik Matjaž, Hribar Nadja, Hribar Roman, Jakoš Andi, Jakoš Nadja, Jakoš Paula, Jakoš Viktorija, Javoršek Natalija, Kastelic Viktorija, Koželnik Marko, Kržišnik Ivan, Lenarčič Tomaž, Malalan Niko, Malovrh Igor, Malovrh Mati, Malovrh Katja, Marinčič Damjan, Marolt Martin, Mavrič Nadja, Mazieres Magdalena, Mehle Ignacij, Mehle M. Pavla, Porcello Žakelj Gastón, Porcello Žakelj Patricio, Oblak Mikaela, Oblak Valerija, Pavšer Damjan, Petkovšek Cecilija, Petkovšek Lucijana, Podržaj Natalija, Rant Niko, Rode Magdalena, Rode Tomaž, Selan Tomaž, Skubic Zofija, Smole Pavli, Smole Diana, Šenk Kristjan, Šenk Marko, Šmalc Klara, Štrfiček Marjana, Trpin Maksi, Urbančič Natalija, Vombergar Marjan, Zakrajšek Niki, Zella Karina, Žgajnar Danilo.

Voditelji: Jure Urbančič, Kristina Skvarča Šenk, Emi Urbančič Marušič, Marjana Jakoš, Erik Oblak, Marjanka Grohar.

Prav prisrčna hvala

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije je bila tudi letos v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča. Otroci so v prijaznem cordobskem gričevju uživali, veselo sodelovali in se srečni in zadovoljni vrnili v krog svojih družin. Prišli so obogateni v izkušnjah in tudi v narodnem in duhovnem oziru. Da je vse poteklo v najlepšem redu, je gotovo zasluga spremljevalcev. Požrtvovalno, vestno in odgovorno so skrbeli za varnost, zdravje in razvedrilo otrok, in prenesli vse napore, ki so jih narekemale okoliščine. Zato izrekamo priznanje in zahvalo voditelju ter spremljevalcem. Hvala vam, prav iz srca!

Zedinjena Slovenija

Že od začetka nas je naš voditelj prof. Jure Urbančič spodbujal, da bi bili veseli in spoštljivi. Vsako jutro smo izbrali vrednoto, ki naj bi bila naša dnevna smernica. Zavzeli smo se, da bi bolje razumeli in dojeli smisel prijateljstva, narave, dobrote, pomoči, spoštovanja, delavnosti, hvaležnosti in veselja.

Nedelja je bila vsa sončna in zato so naši lepi in močni glasovi peli pri sveti maši, ki jo je daroval padre Federico.

Vse kar so nameravali naši voditelji se je spopolnilo. Imeli smo delovne ure, pri katerih je gdč. Marjana Jakoš posebno pokazala talente za ročna dela, gdč. Marjanka Grohar nas je še bolj spodbujala in pokazala kako je dobro, lepo in potrebno slovensko govoriti in ga. Kristina Skvarča Šenk nas veselo učila pesmi, sestavljala našo himno in spremljala na kitaro. V prostem času pa smo imeli priložnost za razne športne igre, nekatere od njih z uporabo novih pripomočkov, ki smo jih dobili s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Imeli smo posebno pripravo na tretji sveti večer, za katerega smo sestavili prizor razmišljanja in petja. Zaigrali smo ga po kropljenju in kajenju našega cordobskega doma.

Lepi dnevi so nam omogočili razne sprehode po hribih. Hodili smo do San Estebana, spoznali Capilla del Monte, kjer smo po telefonu govorili z domačimi, spoznali skrivno pot Indijancev v Paso del Indio, plezali po skalah v Zapato, spoznali Los Cocos, Las Gemelas in Agua de Palos, šli do Kristusa - kjer smo zmolili križev pot - in do jezov San Jerónimo in El Cajón. Najbolj navdušeni smo bili, ko smo se spuščali po velikih toboganih kolikorkrat smo si zaželeli.

Voditelj Jure je organiziral igre, pri katerih je posebno sodeloval nas disk jockey Erik Oblak. Tudi časa za šport, namizne igre in razgovore je bilo dovolj. Še posebno smo se zabavali, ko smo igrali „kermesse“, pri kateri smo zbirali točke in z njimi dosegli dobitke, ki smo jih sami prinesli da bi jih delili z drugimi.

Posebni in zanimivi večeri so potekali v drugih okoliščinah in pripomogli, da smo se vsak dan bolj spoznavali in tako tudi gojili prijateljstvo. To so bili: večer plesa, gala večer in zadnjo noč kres ob potočku. Osmošolci smo bili

**GOSPOD
JOŽE
RAZMIŠLJA**

Slovenski jezik

Samo človek ima možnost in sposobnost govorjenja. Z izgovorjeno besedo izraža svoje misli in jih s svojim razumom medsebojno povezuje. Na podlagi tega pride do pogovora z bližnjim. To je najboljši način razumevanja.

Vsak narod ima svoj jezik. Ker je teh veliko, je tudi onih mnogo. Veliko ljudi zna, ne samo svoj materinski jezik ampak, po možnosti, še mnogo drugih. To je vse pohvale vredno. Tako se morejo pogovarjati z mnogimi ljudmi.

Lep zgled so nam dali veliki papeži zadnjih časov, ki so se hoteli pogovarjati z mnogimi narodi sveta. Tako in tudi v tem smislu so razumeli Jezusove besede: pojdite po vsem svetu.

Vsakdo naj pozna in zna najprej svoj materin jezik, da se z njim in po njem more in zna pogovarjati s svojimi domačimi in znanci istega naroda. Pravijo, da človek nikdar ne pozabi materinskega jezika. Ona ga je naučila in učila že takrat, ko ga je dojila. Naučila ga je prvih molitev, prvih pesmi in prvih besedi. Zelo globoko je pognala korenine njena skrb, da ko bo otrok velik, se bo mogel pogovarjati s svojimi enakimi po jeziku in mišljenju.

Gotovo so problem mešani zakoni, v katerih je eden Slovenec ali slovenske krvi, drugi pa je Argentinec. Posebna težava je v tem, če je mati Argentinka. V tem primeru otrok nima okolja v svoj prid. Pa naj zna materin jezik, če je to španščina. Vsi ostali pa naj se potrudijo, da bo otrok govoril in znal povedati tudi po slovensko in če je možno, še v drugih jezikih. Mati Slovenka bi pa morala otroke naučiti slovenskega jezika. Če tega ne stori, je otrok prikrajšan za veliko dobroto, kot je slovenski in drugi pogovorni jezik.

Kolikor jezikov človek zna, za toliko mož tudi velja. Zakaj ne bi naši potomci veljali za veliko mož.

Pred Bogom smo vsi enaki in tako so tudi jeziki. Ni važno število ljudi. Nihče ni več in nihče ni manj.

Argentinci, ki so bili na ex-jugoslovanskem ozemlju kot vojaške edinice miru, so se nekateri naučili tudi nekaj slovenščine ali srbohrvaščine. Radi me pozdravljajo v onem jeziku in so ponosni, da znajo nekaj več in tega nočejo pozabiti.

Kolikor bolj se bomo vsi potrudili za znanje slovenskega jezika, toliko bolj bomo pokazali ljubezen do slovenskega naroda in do njih, ki so zanj žrtvovali vse, celo svoje življenje.

posebno presenečeni in veseli pisma naših staršev.

Vsa poročila, resna in ne toliko, smo zvedeli dnevno po stenčasu, poštarju in tudi po radijski oddaji, pri kateri smo imeli možnost sodelovanja.

Da je vse bilo v redu je za naše zdravje, na telesu in na duši, skrbela Emi Urbančič Marušič, ki je tokrat imela kar veliko dela.

Poznalo se je, da nam je Cordobski zrak ugajal, vsaj tako so pravile naša kuharica in strežnice. Družini Rant se prav lepo zahvalimo, ker so pripomogli, da smo toliko lepega doživeli.

Seveda je zadnji dan bil kar poseben. Poleg pospravljanja naših osebnih reči za odhod, je bila tudi dopoldanska igra „Eko Capilla“ s kompasom in povečevalnim steklom, ki nam je pomagala pri orientaciji v kraju, v katerem smo toliko lepega preživeli. V popoldanskih urah smo iskali zaklad, ki nas je kot zaključna igra, še bolj povezala.

Po večerji smo se poslovili od domačinov in priporočili Bogu za srečno vrnitev.

Prispeli smo srečno v nedeljo ob 9 uri. Hitro smo stekli našim domačim v objem, nato smo v krogu zapeli našo himno ter se zahvalili staršem in voditeljem.

Zahvalno sveto mašo je daroval g. Dane Vrečar, ki je posebno poudaril važnost slovenstva in prijateljstva z Bogom in med seboj.

Res smo doživeli nepozabne trenutke na koloniji. Zahvala mnogim osebam, ki so sodelovale na različne načine. Še enkrat hvala za vse!

Kolonija 2009

SAN MARTIN

Pevska soba in brošura

Nič več oguljenih fraz in nepomembnih podrobnosti, pa čim manj napak ter dovolj vejic. Na prošnjo g. urednika je letos v trendu poročanje po modelu „J.T.“, to se pravi jedrnato-točno (pa brez zamere, dragi ramaški kolega). Torej morava najprej določiti, ali je v nedeljo, 23. novembra, šlo za „normalen ali važnejši dogodek“. Pevskih sob pač ne otvarjamo kar tako vsak dan, brošure pa izdajamo le za visoke obletnice. Potemtakem sodita oba dogodka med važnejše in zaslužita temu primerno dolžino pisanja.

Pa še nedelja Kristusa kralja je bila. Začeli smo s sveto mašo, ki jo je v kapeli Srca Jezusovega daroval dr. Jure Rode za vse pokojne pevovodje in člane Slovenskega pevskega zbora iz San Martina. Ob spremljavi Lučke Marinček Kastelic so pevci mašnemu bogoslužju dali praznični pečat in s prelepim petjem pomolili za vse rajne.

OTVORITEV PEVSKE SOBE

Po sv. maši in skupnem zajtrku smo se pomaknili v prvo nadstropje Doma. Poleg dvorane sta bila tu dva šolska razreda, ki so ju preuredili v večji prostor. Prijetna, svetla soba z dvema oknom ob najinih krošnjah. Odbor jo je namenil pevskega zboru in tako imamo sedaj pevsko sobo.

Vse navzoče je toplo pozdravila pevovodkinja prof. Lučka Marinček Kastelic in prisrčno spregovorila o zboru in petju. Med drugim je dejala:

„60 let je minilo, odkar so se Slovenci v San Martinu združili in imeli prve pevske vaje po želji in prošnji svetnika Karla Škulja, in sicer v hiši g. Pavlovčiča. Pozneje so se preselili v Sanmartinsko stolnico, nazadnje in do sedaj pa v Slovenskem domu.

Po tolikih letih imamo danes pevsko sobo, ki smo jo imenovali Sv. Cecilija. Bila je mučenka tretjega stoletja ... Res ni slučajnost, da ima naša soba to ime. Razmišljala sem o zgodovini naših prednikov in primerjala njihovo življenje z življenjem svetnice. V času druge svetovne vojne je bilo v Sloveniji nevarno biti kristjan. Koliko mladih je obljubilo zvestobo narodu in Bogu ter doseglo mučeniško smrt! Gotovo se je marsikdo spreobrnul, ko je videl trdno vero domobrancev. A niso do zadnjega prepevali in še posebno naši materi Mariji?

Tudi danes Slovenci v Argentini prepevamo in to ob različnih priložnostih. Že 60 let obstaja pevski zbor. Vidno je, da je seme padlo v plodovito zemljo in to je zasluga naših staršev, učiteljev, prvih dirigentov, pevcev in organistov, ki so z zgle-dom pokazali pot. Njihov spomin nas spremlja ob vsakem koraku.

Sedanjim pevcev in pevkam gre danes moja osebna zahvala za potrpežljivost in vztrajnost, pa tudi za ljubezen do petja. Pokojni Veroniki naš spomin, vsem dobrotnikom pa iskrena zahvala.

Nato sta predsednik Doma dr. Viktor Leber in pevovodkinja z razvezanjem slovenskega traku sobo uradno otvorila. Pevski zbor je zapel pesem *Marija z Brezij tvoja slika*, nakar je g. Jure Rode sobo blagoslovil. Gostje in prijatelji so vanjo vstopili in si pozorno ogledali fotografije, ki pričajo o plodovitem življenju. Soba krasi tudi slika sv. Cecilije, ki jo je darovala šolska sestra Cesarina, ljubiteljica glasbe in zvesta poslušalka zbora.

Sanmartinski lipi

Vsi navzoči so se napotili v spodnjo dvorano in se posedli k pogrnjenim mizam. Pred kosilom pa je bila na sporedu:

**PREDSTAVITEV BROŠURE
60 let prve slovenske maše
v San Martinu**

Ob praznovanju bisernega jubileja prve slovenske maše je Slovenski dom izdal brošuro, ki jo je predstavil predsednik Doma. Na naslovnici črno beli fotografiji prve maše in barvasta ob 60. obletnici. Na petinosemdesetih straneh je opisana bogata zgodovina. Pregled kazala nam omogoča razpored vsebine: Uvodni pozdrav, Pozdravi in čestitke, Slovenski vseljenjski pritoki v Argentino, odhod v izseljenstvo – ureditev, San Martin, Kronološki pregled pomembnih dogodkov verskega življenja od leta 1948, Vsakoletne verske dejavnosti v San Martinu, Duhovniki in cerkovniki, ki so delovali ali delujejo v okraju San Martin.

Na prvem mestu je pozdrav, ki ga je naslovil „60 let ljubezni in zvestobe“ delegat za Slovensko dušno pastirstvo v Argentini dr. Jure Rode. Sledijo mu sanmartinski škof msgr. Guillermo Rodríguez Melgarejo, mariborski pomožni škof Peter Štumpf, nagovor cerkovnika Janeza Filipiča, voščilo

šolskih sester zavoda Presvetege Srca Jezusovega, čestitke vseh organizacij.

V nadaljevanju je poročanje vseljevanja in naseljevanja v San Martinu. Zanimiv je natančen pregled dogodkov, ki so oblikovali versko življenje slovenske skupnosti. In seveda še kratek življenjepis in fotografija duhovnikov, ki so delovali v okraju: Karel Škulj, Alojzij Starc, Jože Jurak, Gregor Mali, Jure Rode, France Bergant, Franci Šenk. In na zadnjih straneh še predstavitev mežnarjev. Kar trije so bili: Peter Klobovs, Janko Filipič in Janez Filipič.

Prijetno branje popestrijo številne fotografije, ki so jih prispevali Katica Kovač Dimnik, Janez Filipič, Saša Hartmann Golob in Regina Truden Leber. Brošuro, ki je bila natisnjena v tiskarni Baragovega misijonističarja, je prikupno oblikovala in opremila Monika Urbanija Koprivnikar. Izdajo je podprl Urad vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Brošuro sta pripravila Viktor Leber in Marta Jenko Škulj, ki sta potrpežljivo in natančno pregledala vrsto navedenih virov in vse podatke primerno uokvirila.

Predsednik Doma se je še posebno zahvalil Marti Škulj za vestno in požrtvovalno sodelovanje. Vsaka organizacija je dobila v dar izvod brošure, ki so jo ljudje hiteli kupovati in si jo ogledovali že med kosilom.

Računalnik nama poroča, da sva uporabili 5546 znakov in prekoračili dovoljenih 4500. Pa saj sva poročali o dveh pomembnih in med seboj si povezanih dogodkih.

PRISTAVA

Materinska in zaključna proslava

MATERINSKA PROSLAVA

V nedeljo, 19. oktobra smo praznovali materinski dan. Najprej smo se pri lepo doživeti sveti maši, ob petju mladcev in mladenk, zahvalili in prosili za vse naše mamice.

Takoj po maši pa smo na odru zagledali skrivnostni zaboj, ki naj bi hranil presenečenje za mamice. A kaj, ko je bil zaklenjen, ključa pa nikjer. Otroci so se spraševali: „Kdo nam lahko pomaga?“ „Mi!“, so zaklicali pristavski detektivi: mister Luka, inšpektor Filip, profesor Tomaž ter tajni policistki Kristi in Zofi.

S profesionalno zagnanostjo so se lotili iskanja ključa in na raznih krajih našli uganke. Reševali so jih tudi s pomočjo publike in se tako bližali cilju.

Medtem so nastopili mlajši otroci (vrtec, prvi in drugi razred) in nam povedali katere so lastnosti naših mamic. Otroci tretjega in četrtega razreda so uprizorili pesmico o poklicih. Učenci šestega, sedmega in osmega razreda pa so nas s petjem in plesom popeljali na sončno in peščeno obalo.

Kljub vztrajnemu iskanju pa detektivi niso mogli najti ključa. Na pomoč jim je priskočila Luči Ayerbe Rant, ki je na saksofon zaigrala pesem in „slučajno“ imela pri sebi tako iskani ključ. Otroci so hitro odprli zaboj in v njem našli vse polno rdečih nageljkov, ki so jih podarili svojim mamicam.

Na koncu pa smo si še ogledali film s slikami nekdanjih punčk, ki so sedaj naše mamice.

Zamisel in vodstvo celotne predstave je bila v rokah Monike Kenda. Pomagale pa so ji vse učiteljice Prešernove šole.

D.O.

ZAKLJUČNA PROSLAVA

V soboto, 6. decembra, so pristavski otroci imeli kar dvojni praznik: poleg zaključka šolskega leta in slovesa od enajstih osmošolcev, so skupaj z učitelji proslavili petinpetdeset let odkar je gospodična Mija Markeževa ustanovila šolo dr. Franceta Prešerna.

Seminar za učitelje

Seminar za učitelje, ki poučujejo slovenščino in druge predmete v slovenščini v Južni Ameriki in Avstraliji se je začel v nedeljo 18. januarja v popoldanskih urah.

Zbrali smo se v hotelu Wellness Park Laško ob 14. in se namestili po sobah. Sprejela nas je najprej ga. Dragica Motik iz Zavoda RS za šolstvo in šport in predstavila celotni program ter cilje seminarja. Dobrodošlico nam je podala ga. Melita Steiner, sekretarka Ministrstva za šolstvo in šport v Sloveniji. Ga. Vesna Gornik nam je obrazložila tehnični program naslednjih dni. Seminarja se udeležujemo 17 učiteljev iz Argentine (Buenos Aires, Tucuman, Bariloche in Entre Rios) ter po en učitelj iz Brazilije in Avstralije. Da smo se spoznali, se je vsak izmed nas predstavil.

Ob pogovoru in večerji smo zaključili ta naš prvi dan.

Alenka Zupanc Urbančič

NOVICE IZ SLOVENIJE

PLINA JE DOVOLJ

Kljub prekinitvi ruskega pošiljanja plina preko Ukrajine in blokade v Ukrajini, Slovenija ni začutila bistvenega pomanjkanja. Zdaj, ko sta se Rusija in Ukrajina uradno podpisali sporazum o dobavi plina, ki sta ga v noči na nedeljo dosegla Vladimir Putin in Julija Timošenko, pa ruski plin še ne bo avtomatično v Sloveniji, je povedal predsednik uprave Geoplina Alojz Stana. Po njegovem bo za to, da se bo vzpostavil normalen transport, potrebno še nekaj časa, saj plin v Slovenijo potuje preko Ukrajine, Slovaške in Avstrije.

BREZPOSELNOST V SLOVENIJI

Stopnja registrirane brezposelnosti v Sloveniji se je novembra glede na oktober zvišala za 0,1 odstotne točke in je znašala 6,7 odstotka, je objavil državni statistični urad. "Gre najbrž za prve posledice neugodnih gospodarskih razmer, ki nekoliko za zamudo sledijo svetovni finančni krizi," menijo na uradu.

NIČ OLAJŠAV ZA ZAKONSKE RAZVEZE

Evropska komisija je na neformalnem zasedanju pravosodnih ministrov EZ v Pragi nakazala, da ne bo podprla pionirske pobude za okrepljeno sodelovanje na področju razvez z mednarodno razsežnostjo, je povedal minister za pravosodje Aleš Zalar. Pobudo za okrepljeno sodelovanje za olajšanje ločitev parov iz različnih držav EZ, ki sedaj ni mogoče zaradi veta Švedske, je konec julija lani na Bruselj naslovlilo devet držav članic, med njimi Slovenija.

20.000 PODJETNIKOV VEČ

Podjetniška aktivnost v Sloveniji je v letu 2008 močno porasla in dosegla najvišjo raven, odkar naša država sodeluje v svetovni raziskavi podjetništva Global Entrepreneurship Monitor (GEM). Po ocenah smo imeli lani v Sloveniji okrog 125.000 podjetnikov, kar je skoraj 20.000 več kot leta 2007.

NAPOVEDI

Gospodarska rast v Sloveniji bo letos precej nižja od jesenskih napovedi, a še vedno pozitivna, 0,6-odstotna, izhaja iz vmesne gospodarske napovedi, ki jo je objavila Evropska komisija. V prihodnjem letu naj bi se rast okrepila na 2,3 odstotka. Napoved Evropske komisije je zelo slaba za glavne zunanjetrgovinske partnerje Slovenije in s tem se poslabšuje tudi slovenska gospodarska rast, je ob prihodu na evroskupino v Bruslju ocenil finančni minister Franc Križanič. V napovedi je tudi nekaj razloga za optimizem, ker kaže, da sprejeti ukrepi delujejo, je poudaril.

- Inflacija v Sloveniji bo letos le 0,9-odstotna, kar je pod povprečjem območja evra, kjer bo 1,0-odstotna, je napovedala Evropska komisija. Komisar Joaquin Almunia je te številke pojasnil z razvojem cen energije in drugih proizvodov, a opozoril, da bo že leta 2010 inflacija v Sloveniji spet za eno odstotno točko nad povprečjem v območju evra.

PO SVETU

GAZA

Nasilju v Gazi ni videti konca. Predstavniki palestinskega gibanja Hamas Osama Hemdan je sporočil, da se bo Hamas še naprej boril, tudi če bo Izrael odredil enostransko prekinitve ognja na območju Gaze. Enostranska prekinitve ognja ne predvideva umika izraelske vojske iz Gaze, je v telefonskem pogovoru za francosko tiskovno agencijo AFP pojasnil Hemdan. V tritedenski ofenzivi je bilo po poročanju tujih tiskovnih agencij ubitih 1200 ljudi. Na izraelski strani je bilo žrtev 13, med njimi dva civilista.

GOSPODARSKA KRIZA

Obseg bruto domačega proizvoda v Evropski uniji se bo letos strmo znižal za 1,8 odstotka, nato pa se bo rast v prihodnjem letu zmerno okrepila in bo znašala pol odstotka, je v vmesni gospodarski napovedi ocenila Evropska komisija. To je posledica okrepljene finančne krize na realni gospodarski sektor ter upada svetovne trgovine in proizvodnje. Še slabša je napoved za območje evra, saj se bo po oceni Evropske komisije obseg bruto domačega proizvoda v državah z evrom letos zmanjšal za 1,9 odstotka.

BUSH SE JE POSLOVIL

Predsednik George Bush se je 15. januarja iz Vzhodne sobe v Beli hiši s televizijskim nagovorom poslovil od Američanov in se jim zahvalil za zaupanje, da jim je lahko služil zadnjih 8 let. V nagovoru je predvsem našteval dosežke svoje administracije.

OBAMOV SEDEŽ

Sedež Baracka Obame v amerškem zveznem senatu bo zasedel Roland Burris. Prisegel je 15. januarja, teden dni za ostalimi kolegi, saj ga demokrati niso želeli sprejeti. Razlogi niso bili osebni. Kot je znano, ga je imenoval guverner Illinois Rod Blagojevich, ki so ga v začetku

PISALI SMO PRED 50 LETI

KOLENDAR AVE MARIA ZA LETO 1959

Slovenski frančiškani v Severni Ameriki izdajajo v Lemontu pri Čikagu že 51 leto versko revijo Ave Maria. Njen ustanovitelj je bil lani umrl p. Kazimir Zakrajšek, večkratni urednik pa tudi p. Aleksander Urankar, ki je prav tako umrl lani sredi najlepših moških let. Poleg verske revije pa slov. frančiškani vsako leto izdajo tudi Koledar Ave Maria. Tudi za leto 1959 so ga izdali ter je že 46, kar so jih poslali med slovenske rojake v Severni Ameriki in drugih državah. (...)

SLOVENC V ARGENTINI

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. **Karla Uršiča** in njegove žene ge. **Mihaele, roj. Drenšek** se je v Caserosu rodila hčerka, ki je pri krstu dne 10. januarja dobila ime Silva Suzana. Botra sta bila g. Janez Globokar in ga. Marija Globokar roj. Pajek. Družino g. **Jožeta Vidmarja** in njegove žene ge. **Brigite roj. Cvetko** v Berazategui je pa 10. t. m. razveselil sinček. Srečnima družinama naše čestitke.

Poroka. V kapeli v Slovenski vasi v Lanusu sta stopila v soboto dne 10. januarja 1959 pred oltar g. **Ludvik Šmalc** iz Ribnice in gdč. **Slavka Mehle** iz Šmarja pri Ljubljani. Poročno mašo je imel ter mladi par tudi poročil g. Lado Lenček, za priči sta bila: nevesti njen brat Stanko Mehle, ženinu pa g. Jože Prijatelj. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje iskreno čestitamo.

LANUS KOLEDOVANJE

Rojaki, ki žive v kvadri, ki ni strnjena s Slovensko vasjo, so nas za letošnje Tri kralje prijetno presenetili. Čisto na tihem so pripravili umetno izdelane jaslice sv. Treh kraljev in se vadili v potrebnih koledniških pesmih. Pobuda je izšla iz ljudi samih, brez patronata kako organizacije, kar ima svojo posebno ceno. Dalje je omembe vredno, da je bila celotna ceremonija verno pripravljena po starih običajih iz okolice št. Jerneja na Dolenjskem. Ko se je na vigilijo Treh kraljev znočilo, se je pričel obhod. Pri vsaki hiši so se sicer zamudili samo najpotrebnejše, toda - vas je postala že velika in zadnja hiša je bila na vrsti šele ob pol treh jutraj. Nato so pa naši koledniki hvalevredno prekršili stari običaj kolednikov. Nekdaj so namreč koledniki po izvršenem „delu“ pojedli klobase in popili žganje, katerega so jim darovali vaščani. To pot pa so se koledniki s celotnim nabranim denarnim zneskom napotili na vikarijo in ga izročili za novo cerkev Marije Kraljice. (...)

Svobodna Slovenija, 15. januarja 1959 - št. 3

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini Franca Fajfarja in ge. Justine roj. Lučančič se je na Novo leto rodila hčerka, prvorojenka. Čestitamo!

Svobodna Slovenija, 22. januarja 1959 - št. 4

decembra aretirali, med drugim zato, ker je skušal prodati Obamov senatni sedež najboljšemu ponudniku. Burris sedeža ni skušal kupiti in je vseskozi zatrdel, da je imenovanje legitimno. Senator bo vsaj do volitev leta 2010.

PRISTANEK LETALA V HUDSON

Letalo ameriškega prevoznika Airways je pretekli četrtek kmalu po vzletu zasilno pristalo na reki Hudson v New Yorku. Na krovu je bilo 155 potnikov in članov posadke. Nesrečo so preživeli vsi, iz vode pa so jim še pred reševalci in policisti pomagali vozniki trajektov. Pilot je pred pristankom sporočil, da se je v letalo zaletela jata ptic, kar je bil najverjetneje vzrok za eksplozijo obeh motorjev. Pristanki potniških letal na vodi so redki, še bolj pa tisti, ki se končajo brez žrtev, zato so vsi najbolj hvaležni pilotu, ki mu je uspelo brez motorjev varno pristati na reki in nato zagotoviti, da so vsi potniki zapustili letalo, ki se je na koncu potopilo.

RESUMEN DE ESTA EDICION

ANIVERSARIO DE UN PATRIARCA

El 20 de enero se cumplieron dos décadas de la muerte del Dr. Tine Debeljak. Nació el 27 de abril del 1903 en Škofja Loka, ciudad amada por él. Estudio en Praga y se graduó en Polonia. Enseñó en la universidad y dirigió la revista Dom in Svet. Perseguido por el comunismo, emigró y se radicó en la Argentina. Fue fundador, miembro de la comisión y presidente de la Acción Cultural Eslovena. Como poeta, su obra máxima es la "Misa de Réquiem para los eslovenos asesinados". En su prosa describía las vivencias de los inmigrantes eslovenos en Olavarría. Traductor eximio de literaturas eslavas, tradujo al esloveno también el Infierno de Dante y el Martín Fierro de José Hernández. Como ensayista, publicaba sus estudios en la revista Meddobje. Preparó la edición de numerosas obras literarias, acompañadas de profundos estudios. Por más de 40 años fue colaborador de nuestro semanario y de sus anuarios. Ignorado y proscrito por el régimen comunista, fue reivindicado en su patria tras la independencia de Eslovenia. (Pág. 2)

COLONIA DE VACACIONES

El 3 de enero 50 chicos, que concurren a los cursos de idioma esloveno, se juntaron en el Centro esloveno capitalino para emprender el viaje que los llevaría a Córdoba. Después de pedirle a la Virgen que los proteja, se despidieron de los padres y subieron al micro junto con seis acompañantes. Cada día elegían un valor guía de la jornada. Hicieron manualidades, cantaron, caminaron, charlaron y se divertieron en grupo. Fueron hasta San Esteban, conocieron Capilla del Monte, Paso del Indio, Los Cocos, fueron hasta el Cristo, San Jerónimo, etc. También hubo tiempo para el deporte, el baile y los juegos de mesa. La excursión duró poco, el domingo 11 de enero por la mañana arribaron nuevamente a Buenos Aires y se reencontraron con sus familias. (Pág. 3)

LA LENGUA

Sólo el hombre tiene el don del habla. En primer lugar es importante saber comunicarse en la lengua materna con la familia. Dicen, que el hombre nunca olvida el idioma materno. Ella fue la encargada de enseñarlo ya desde los primeros días de vida. En los matrimonios mixtos, si la madre no sabe el esloveno, es difícil cultivarlo. Pero los demás integrantes de la familia, que sí hablan esloveno, se deben esforzar para enseñárselo. En aquellos casos en que la madre es descendiente de eslovenos debería brindárselo. Si no lo hace, es en perjuicio del niño. Ante Dios todos somos iguales y nuestras lenguas también. No es importante el número de hablantes. (Pág. 3)

IMPORTANTES ACTOS EN SAN MARTÍN

En el centro esloveno de San Martín inauguraron una sala especial para los ensayos del coro. En sus palabras, la directora prof. Lučka Marinček Kastelic dijo que han pasado 60 años desde que los eslovenos en San Martín se reunieron y tuvieron su primeros ensayos por pedido y deseo del padre Karel Škulj. La sala fue bendecida por el padre dr. Jure Rode y lleva el nombre de Santa Cecilia. En la sala hay una imagen de la patrona de la música (donación de la hermana Cesarina) y fotografías del coro. El mismo domingo, antes del almuerzo, se presentó el libro alusivo a los 60 años desde la primera misa eslovena en San Martín. En 85 páginas se describe la rica historia religiosa de la colectividad. Se incluyen biografías de los sacerdotes que trabajaron con los eslovenos. La publicación fue apoyada por la Secretaría de eslovenos por el mundo de Eslovenia. El trabajo de recopilación fue realizado por Viktor Leber y Marta Jenko Škulj. (Pág. 4)

RECONOCIMIENTO

En la entrega anual de los premios Clarín al deporte, realizada el pasado 15 de diciembre, se entregó la distinción como revelación en voleibol a Cristian Poglajen, miembro de nuestra colectividad. Recordemos que durante 2008 integró la selección argentina sub 18 que participó del torneo sudamericano en Brasil y fue elegido como mejor jugador en el partido Argentina-Polonia, disputado en la gira europea del seleccionado juvenil. También fue premiado en el club Vélez Sársfield, donde se desempeñaba, como mejor jugador 2008. Actualmente, Cristian Poglajen está jugando en el club Belgrano de Córdoba, en la Liga Argentina. (Pág. 6)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit
Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marjanka Grohar, Erik Oblak, Vera Breznikar Podržaj, Regina Truden Leber, Anka Savelli Gaser, Dominik Oblak, Matjaž Čec, Alenka Zupanc Urbančič in Jure Urbančič. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 215, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089

de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OSEBNE NOVICE

Smrt

V Ramos Mejiji je umrl **Lojze Sedej** (97). Naj počiva v miru!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 21. januarja 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,29 US dolar
1 EVRO	1,64 KAD dolar
1 EVRO	4,53 ARG peso

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Argentini in Slovenska kulturna akcija vabita slikarje, ki bi želeli sodelovati na skupinski razstavi na Veleposlaništvu RS, da pošljejo svoj curriculum ter tri fotografije različnih del. Nobena slika ne sme imeti več kot 60 cm. širine in 80 cm. višine.

Prijave se sprejemajo do 5. marca na naslov:

Slovenska kulturna akcija
Ramón Falcón 4158
C1407GSR Buenos Aires

Delo v Sloveniji

Argentinska restavracija „ARGENTINO“ v Ljubljani zaposli delavca na žaru („parillero“) z znanjem in izkušnjami. Nudimo redno zaposlitev in odlično plačilo. Delo se opravlja v dveh izmenah. Ob nedeljah in praznikih imamo zaprto. Obvezno znanje slovenskega jezika.

Predstavniki restavracije se nahajajo v Buenos Airesu in bodo opravljali razgovore v sredo 28.01. med 18. in 19. uro; ter v petek 06.02. med 18. in 19. uro.

Zglasite se na recepciji hotela (g. Damjan, ga. Lili) PARK CHATEAU UNIQUE HOTEL, Talcahuano 1253, Buenos Aires.

Za morebitne dodatne informacije pokličite na tel.: +386 31 395 000 (Damjan), +386 41 730 140 (Lili)

email: argentino.slovenia@gmail.com - www.argentino.si

SLOVENC I N ŠPORT

DOBRA UVRSTITEV

Za slovenske ljubitelje relija Dakar je bil kot vselej v zadnjih letih najbolj zanimiv nastop slovenskega motociklista Mirana Stanovnika. Izkušenemu „puščavskemu lisjaku“ je tudi na prvem južnoameriškem Dakarju šlo dobro in je s 13. mestom izenačil svojo najboljšo uvrstitev na teh tekmovanjih. Enako uvrstitev je dosegel tudi na do letos zadnji izvedbi leta 2007. Želje na letošnjem tekmovanju so bile sicer višje, pred začetkom je meril na uvrstitev med desetorico, ki se mu je zaradi vsakodnevnih težav z motorjem v prvem tednu relija precej odmikala. Z odličnimi nastopi v zadnjih etapah pa se je povzpел do 13. mesta in v zadnjih dveh etapah tudi uspešno odbil vse napade tekmecev. Hkrati je reli končal na tretjem mestu v posebni razvrstitvi kategorije maraton. Sicer je pa že samprihod v cilj nagrada zase: reli je začelo 217 motociklistov, v cilju pa jih je končalo le 113.

„Tako kot včeraj (v 13. etapi) sem moral tudi danes voziti na maksimum. Kmalu me je ulovil Vinters, ki je

startal za menoj in divja dirka se je pričela. Kljub temu, da sem popolnoma uničil gumo, sem pripeljal v cilj hitrostne preizkušnje dobro minuto za Vintersom,“ je po napetem boju za končno uvrstitev dejal edini slovenski udeleženec Dakarja.

PLAVALNI MITING V SALZBURGU

Slovenski plavalci so nastopali na mednarodnem mitingu v Salzburgu. Prvi dan so dosegli kar šest zmag. Radovljica Anja Klinar je bila najboljša kar v treh disciplinah - na 100 hrbtno (1:03,33), 100 delfin (1:01,29) in 400 prosto (4:12,84). Na najvišjo stopničko se je povzpел tudi Robi Žbogar z osebnima rekordoma 55,67 na 100 delfin in 55,07 na 100 hrbtno (55,07). Ob tem je Žbogar osvojil drugo mesto na 50 prosto (23,68) in prav tako drugo mesto na 400 prosto (3:59,03), kjer je za šesto slovensko in radovljicaško zmago poskrbel olimpijec Luka Turk (3:54,51). Naslednji dan so dosegli še tri zmage. Olimpijka Anja Klinar je zablestela z osebnim rekordom 2:11,42 na

ODBOJKA

Kristjan Poglajen med najboljšimi športniki 2008

V ponedeljek, 15. decembra preteklega leta se je vršila vsakoletna prireditev priznanja športnikom vseh dejavnosti „Clarín 2008“, v kategorijah „Consagración“ ter „Revelación“.

V prostorih Museumm, v San Telmo, so najboljši in pomembnejši bivši argentinski športniki („Častno razsodišče“ so sestavljali: Vilas, Castellani, Porta, Nicolao, De Vincenzo, Alonso, Carrizo) volili športnika leta

2008 v raznih panogah, in sicer Juan R. Riquelme (nogomet), Luciana Aymar (hokey), Nicolás Uriarte (odbojka), Juan M. Del Potro (tenis) med drugimi, ki so se izkazali z različnimi dosežki pokalov.

Glavno priznanje „Consagración Clarín 2008“ je pridobila že tretjič najboljša igralka hokija Luciana Aymar.

A za nas Slovence je pomembno to, da med športniki leta 2008 je bil imenovan kot „Revelación Clarín“ v odbojki, naš rojak Kristjan Poglajen.

200 mešano, zmagala je tudi na 100 prsno (1:09,58), na 100 prosto pa je z osebnim rekordom 56,21 osvojila drugo mesto. V moški konkurenci je na 100 prsno (1:02,80) zmagal Robi Vovk.

Dober izid je z osebnim rekordom 2:04,16 in drugim mestom uspel tudi Radovljica Robiju Žbogaru, ki je bil drugi tudi na 100 prosto (51,67). Nina Cesar je osvojila tretji mesti na 100 prosto (58,19) in 200 mešano (2:22,67), njena sestra Maja pa je bila tretja na 100 prsno (1:16,17).

Sedanji igralec kluba Belgrano de Córdoba pri argentinski ligi, je lansko leto z argentinsko reprezentanco U-18 osvojil 1. mesto pri Južnoameriškem turnirju odbojke, ki se je vršil v Braziliji; imenovan je bil najboljši igralec v tekmi Poljska-Argentina med turnejo argentinske reprezentance po Evropi, ter najboljši športnik leta 2008 ustanove Vélez Sársfield, kjer je lani

igral.

Vsi ti uspehi postavljajo Kristjana kot del nove generacije argentinskih odbojkašev, ki želi postaviti argentinsko reprezentanco na višek kompetitivnosti.

Želimo mu še mnogo uspešnih trenutkov in iskrene čestitke za dosežene cilje ter ga vabimo k sodelovanju med mladimi športniki pri slovenskih mladinskih dejavnosti.

Za Svobodno Slovenijo, Jure Urbančič

POZOR

Slovenska hiša bo zaprta **četrtek 12. in petek 13. februarja**, ker ne bo elektrike. **Ta dva dneva pisarne ne bodo uradovale.**
Hvala lepa za razumevanje.

Nasvidenje 19. februarja

Ta izvod je zadnji, pred letnimi počitnicami. **Svobodna Slovenija sedaj tri tedne ne bo izšlo. Številka po počitnicah bo tiskana z datumom četrta 19. februarja. Nasvidenje!**

Poletni urnik v Slovenski hiši

V počitniških mesecih, do novega sporočila, bodo pisarne v Slovenski hiši (Svobodna Slovenija, Zedinjena Slovenija, Dušnopastirska pisarna) uradovale **od ponedeljka do petka, od 12. do 18. ure.**

DRUŽINA IN DRUŽBA

Kaj je vzrok bolezni?

Kadar človek zboli, začne iskati vzroke za svojo bolezen. Zdi se mu logično, da je nekaj pač moralo biti narobe, sicer organizem ne bi začel odpovedovati; morda je bilo kaj narobe v prehrani, morda je vzrok preobremenjenosti, morda v nezdravnem načinu življenja, mogoče pa je kriv tudi zdravnik, ki ni dovolj zgodaj spoznal prvih zankov bolezni in jih tako ni v kali zatrl. Včasih ugotavljajo ljudje tudi vzroke, ki so naravnost smešni in nerealni. Toda vzrok mora biti! Naravno je, da človek išče vzroke bolezni. Prav je, da najde tiste, ki so zares povzročili bolezen, npr. kajenje, nepravilna prehrana, premalo gibanja, alkohol, morda celo mamila, stres, ki bi se mu nemara lahko izognil itd. Seveda pa mora imeti človek tudi toliko poguma in moči, da stvari v svojem življenju spremeni; bolezen naj ga vzpodbudi, da začne bolj zdravo živeti. Žal ljudje iščejo vzroke bolezni, ne vidijo pa (nočejo ali ne morejo) tistih vzrokov, za katere so tudi sami odgovorni in bi zaradi njih morali v svojem življenju kaj spremeniti.

Ne moremo pa najti vzroka za vsako bolezen. Mnoge bolezni pridejo, ne da bi lahko razložili zakaj. Bolezen je preprosto tu. Lahko že pri otroku, pri mladem človeku, lahko pa šele v starosti. Marsikdo tega nikakor ne more razumeti. Ljudje dandanes pričakujejo od medicine (saj vendar pišejo in govorijo o vrhunski medicini, ki dosega zavirljive uspehe), da bo znala vse razložiti in seveda tudi vse pozdraviti. Če ji to ne uspe, mora biti po njihovem

mnenju vzrok v nedoslednosti in nepazljivosti zdravstvenih delavcev.

Včasih povzroči iskanje vzroka bolezni za vsako ceno pravo zmedo v medsebojnih odnosih članov bolnikove družine. Pri tem lahko pridejo na dan vse medsebojne napetosti, nerešeni problemi, medsebojna obtoževanja, ki lahko zagrenijo njihovo življenje in še poslabšajo bolnikovo stanje. Tako npr. žena obtožuje moža, da je zbolela, ker je tako grdo ravnal z njo, tašča npr. obtožuje snaho, da je sin oziroma mož zbolel zato, ker mu je slabo kuhala in sploh preslabo skrbela zanj itd. Kdo ve, kaj je v resnici povzročilo bolezen! Res pa je, da vse takšne reakcije kažejo, da so medsebojni odnosi članov družine bolni in da so vsi skupaj bolniki, ki potrebujejo „zdravnika“. Toda zdravnik današnje medicine, ki je tako zelo usmerjena predvsem v zdravljenje človekovega telesa, jim v tej njihovi prizadetosti in neodrešenosti ne bo mogel ravno veliko pomagati.

Vedno bolj verjamem, da se telesne bolezni pojavljajo tudi kot izraz sprtih, neodrešenih medsebojnih odnosov. Tega vzroka sicer ne moremo dokazati z znanstveno natančnostjo, kot bi želeli imeti vse pojasnjeno. Verjetno pa bi bili ljudje veliko bolj zdravi, če bi z vneto skrbeljo tudi za dobre medsebojne odnose, kjerkoli se srečujejo z drugimi ljudmi: v družini, na delovnem mestu, v sosedstvu, v župnijskem občestvu ...

Metka Klevišar

Bližnji raji - Slovenija

Na španski televiziji so pretekli teden predvajali zanimivo oddajo o slovenski deželi, pod naslovom „Paraísos cercanos - Eslovenia“. Izredno dobro zastavljen in čudovito sneman program nas je popeljal po Sloveniji, od Julijskih Alp do Ptujja in počez do obale, vse v španskem jeziku. Za tiste, ki ne obvladajo slovenščine ne angleščine, je to pravi zadetek in prilžnost, da spoznajo Slovenijo, ne samo po lepih pokrajinah, temveč tudi po njeni zgodovini, umetnostih in turističnih znamenitostih. Program je trajal 53 minut in je bil predvajan 13. januarja 2009. Naslov, da si lahko ogledate oddajo preko spleta (če ga ni TVE medtem že umaknila) je:

<http://www.rtve.es/alacarta/todos/ultimos/index.html#381728>